

EVS JUHEND 8

STANDARDITE ISO/IEC 10646 JA UNICODE KASUTUSJUHEND

***Guidelines for using
of ISO/IEC 10646
and UNICODE***

EESTI STANDARDIKESKUS

2005

AMETLIK VÄLJAANNE

EESSÕNA

Käesolev juhend “Standardite ISO/IEC 10646 ja Unicode kasutusjuhend” on heaks kiidetud Eesti Standardikeskuse tehnilises komitees EVS/TK 4 “Infotehnoloogia”. Juhendi koostas Indrek Hein Eesti Keele Instituudist.

Märkide universaalse kodeerimisviisi standard sai alguse 1988. aastal ning seda arendavad paralleelselt kaks organisatsiooni – ISO (JTC1, SC 2 *Kodeeritud märgistikud*) ja Unicode Consortium. Käesolev rakendusjuhend käsitleb seda standardit ühtsena ja kasutab tinglikult nimetust Unicode. Koostamisel on kasutatud ISO standardi versiooni ISO/IEC 10646:2003 ja Unicode standardi versiooni 4, mis mõlemad ilmusid 2003. aastal. Vajadusel juhitakse tekstis tähelepanu, kui üks või teine termin või määratlus on kasutusel ainult ühes neist standardeist.

ISO/IEC 10646 kannab ühtset pealkirja *Infotehnoloogia – universaalne mitme-oktetiline kodeeritud märgistik (UCS)*. Lisad A kuni D on normatiivsed ISO/IEC 10646 osad, lisad E kuni S teatmelised.

ISO/IEC standardit haldab ISO/IEC JTC1/SC2, keda Eestis esindab Standardikeskus.

Märkus. ISO/IEC 10646 tulevased väljaanded ei muuda praeguse versiooniga paika pandud märkide nimesid ja asukohti.

Juhend on kinnitatud ja kasutusele võetud Eesti Standardikeskuse 16.03.2005 käskkirjaga nr 24.

SISUKORD

SISSEJUHATUS	1
1 KÄSITLUSALA.....	1
2 NORMATIIVVIIDE	1
3 TERMINID JA MÄÄRATLUSED	2
4 KOOSTAMISPÕHIMÕTTED	5
5 UCSI ÜLDSTRUKTUUR.....	6
5.1 Struktuur.....	6
5.1.1 Koodpositsioonide lühitähised (UID).....	8
5.1.2 UCS järjenditähised.....	9
5.2 Koodpositsioonide sisu.....	9
5.3 Märkide paigutus	11
5.4 Märkide kodeerimine.....	12
5.4.1 UTF-32	13
5.4.2 UTF-16	13
5.4.3 UTF-8	14
5.4.3.1 UTF-8 koodi moodustamine	14
5.4.3.2 UTF-8 ja UTF-32 vahelised teisendused	16
5.5 Teksti kodeerimine	18
6 STANDARDILE VASTAVUS.....	19
6.1 Üldised vastavusnõuded	19
7 MÄRKIDE OMADUSED	20
7.1 Unicode'i märkide andmebaas.....	20
7.2 Tõste	21
7.3 Kombineerumisklassid	21
7.4 Üldkategoriad	21
7.5 Arvväärtused.....	22
7.6 Märkide peegeldatud kujud kahesuunalise kirja kontekstis	23
7.7 Erimärgid.....	23
7.8 Ühilduvusmärgid	23
7.9 Märkide nimetamine.....	23
8 ALAMHULGAD	24
8.1 Piiratud alamhulk.....	24
8.2 Valitud alamhulk	24
9 RAKENDUSTASEMED	24
9.1 1. rakendustase	24
9.2 2. rakendustase	24
9.3 3. rakendustase	24
10 JUHTFUNKTSIOONIDE KASUTAMINE UCS-IGA	25

11	IDENTIFITSEERIVA TEABE DEKLAREERIMINE.....	25
11.1	Identifitseeriva teabe eesmärk ja kontekst.....	25
11.2	UCS-i kodeeritud esituskuju ja rakendustaseme identifitseerimine.....	26
12	KOODITABELITE JA LOENDITE STRUKTUUR.....	26
13	KOMBINEERUVAD MÄRGID.....	27
13.1	Kombineeruvate märkide asukoht.....	27
13.2	Kuju kooditabelites.....	27
13.3	Kombineeruvate märkide kombinatsioonid	27
13.4	Märgikogud, mis sisaldavad kombineeruvaid märke.....	29
13.5	Variandivalijad (variation selectors)	29
Lisa A (normatiivlisa)	Graafiliste märkide märgikogud alamhulkade moodustamiseks	30
A.1	Kodeeritud graafiliste märkide kogud	30
A.2	Muud BMP kogud	31
A.2.1	281 MES-1	31
A.2.2	282 MES-2	31
Lisa B (normatiivlisa)	Kombineeruvate märkide nimekiri.....	33
B.1	Kombineeruvate märkide koondnimekiri.....	33
Lisa F (teatmelisa)	Kujuvalikumärgid (Alternate format characters).....	34
Lisa H (teatmelisa)	"Signatuuride" kasutamine UCSi identifitseerimiseks.....	35
Lisa L (teatmelisa)	Juhtnöörid märkide nimede moodustamiseks.....	36
Reegel 1		36
Reegel 2		36
Reegel 3		37
Reegel 4		37
Reegel 5		37
Reegel 6		37
Reegel 7		38
Reegel 8		38
Reegel 9		38
Reegel 10		39
Reegel 11		39
Reegel 12		39
Reegel 13		39
Lisa N (teatmelisa)	Viitamine välistele tähevalimitele	40
N.1	Tähevalimitele ja nende kodeeringule viitamise meetodid.	40
N.2	ASN.1 abstraktse märgisüntaksi identifitseerimine	40
N.3	ASN.1 märgiedastussüntaksi identifitseerimine.....	41
Lisa P (teatmelisa)	Lisateavet märkide kohta	43

–

STANDARDITE ISO/IEC 10646 JA UNICODE KASUTUSJUHEND

Guidelines for using of ISO/IEC 10646 and UNICODE

SISSEJUHATUS

ISO/IEC 10646 (Unicode) määratleb universaalse mitmeoktetilise kodeeritud märgistiku (UCS), mis on kasutatav kõigi maailma kirjakeelte (kirjasüsteemide) ning täiendavate sümbolite esitamiseks, edastamiseks, andmevahetuseks, töötlemiseks, salvestuseks, sisestuseks ning kuvamiseks. Lisaks määratletakse UCS kodeerimisviisid, sortimise põhimõtted, märkide kanoonilised kujud jpm. Unicode kuulub juba lahutamatu osana Interneti juurde, olles HTML ja XML standardite kasutatavaks märgistikuks. Unicode'i toetavad operatsioonisüsteemid, andmebaasid, programmeerimiskeeled, s.t kokkuvõttes kogu IT infrastruktuur.

Unicode kui kõigi seniste märgistike ülemhulk on täitmas oma algset eesmärki – asendada kaheksabitiste kooditabelite kirev ja omavahel kokkusobimatu paljusus ühtse kodeeringuga, mis käsitleb standardselt kõiki kasutusel olevaid märke ja kirjaviise. Unicode võimaldab kodeerida üle miljoni märgi, mis on enam kui piisav nii kõigi kasutusel olevate kui surnud keelte tähestike ja märkide kodeerimiseks. Standardi praeguses versioonis on kodeeritud 96382 märki (üle 70000 neist hieroglüüfid), järgmised versioonid lisavad märke veelgi. Rakenduslik huvi piirdub enamasti Unicode'i esimese 65535 märgi ehk UCSi **mitmekeelse alustasandi** ehk **BMP**-ga.

Märgile viitamiseks kasutatakse tema koodpunkti, kuueteistkümnendarvu vahemikus 0..10FFFF, lisades kokkuleppeliselt ette "U+" (täpsemalt vt 2.1.1).

1 KÄSITLUSALA

Juhend käsitleb ainult neid Unicode lisasid (säilitades numeratsiooni), mis Eesti kasutajat otsesemalt puudutavad. Vaatluse alt jäävad välja märkide nimetamise juhendid, paremalt vasakule kirjutamisega ja hieroglüüfidega seotud probleemistik jms, samuti mahupiirangu tõttu märgitabelid. Soovijad võivad nende osadega tutvuda veebileheküljel www.unicode.org.

2 NORMATIIVVIIDE

Käesolev juhend viitab järgmisele dokumendile:

ISO/IEC 10646 *Infotehnoloogia – universaalne mitmeoktetiline kodeeritud märgistik (UCS)*. Lisad A kuni D on normatiivsed ISO/IEC 10646 osad.